

bil v znamenje zmage že postavil na zidovji dve zastavi (dva konjska repa). Toda Reischah in Salm zapodila sta ga nazaj in vržeta konjska repa v prah, in vsuje se kakor dežja kamenja na sovražnika, krogle žvižgajo in kakor strele švigajo na Turka pšice. Kristijanje so ga podili v šotor nazaj.

Hektor Reischah je bil v železnem oklepu dobro zavarovan zoper krogle, pšice in udarce, katerih znamenj bilo je na njem videti dovolj. Kaj pa stari Salm? — zasmehovaje gledal je na sovražnika, za strel in udarce se še zmenil ni; ura njegova še ni bila prišla.

(Dalje prihodnjič.)

Zabavno berilo.

Predpustnica. *)

Šaljiv prepir med hčerko in materjo.

Hči: Oj, preljuba mam'ca vi,
Česa mi srcé želí,
Dobro vam je znano,
A trdí ste z mano,
Bog daj, da se omožím,
Potler imam, kar želím.

Mati: Moja hči, nikar takó,
Daj skušnjavam tem slovó.
Ti možá bi rada,
Pa si še premlada,
In ne znaš, kaj govoriš:
Zakon težek ima križ!

Hči: Križa jaz se ne bojím,
Ako le možá dobím.
Kuhati znam, presti,
Hišo vem pomesti,
In potrebnih vseh stvari
Naj še mož me priučí.

Mati: Ljuba hči, pomisli vsaj,
Kakov vživa žena raj,
Ki ima pijanca,
Vseh krčmarjev znanca,
Novcem on vsem veter dá,
Žena joče pa domá.

Hči: Mati, skušajte verjet',
Taki niso vsi na svet',
Vem za gospodarje,
Ki cené denarje.
Njih vesele so žené
In po volji vse jim gré.

Mati: Draga hči, počakaj ti,
Nič se v zakon ne mudí,
Mnogo jih žaluje,
Naglost objokuje,
Ti pa lahko se smejiš,
Kakor tičica živiš.

Hči: Brez možá mi ni živét',
Stara že sem dvajset let,
Druge vidim žéne,
Vse so preskrbljéne,
Zvesti jim možjé stregó,
Slednjo spolnijo željó.

Mati: Oj ti živa moja hči,
Zdaj vidim, da druž'ga ni:
Hočeš se možiti,
Prej te ni vtešiti,
Prosi toraj mi Bogá,
Naj ti v zakon srečo dá!

Hči: Hvala bodi zdaj Bogú,
Zaukala bom: juhú!
Dolgo sem prosila,
Vendar zadobila,
Česar mi želí srcé;
Vsaka glej takó za-sé!

Anton Grabič.

Mnogovrstne novice.

* *Strašne nesreče po plazovinah snega se primerjajo letos. Ena najhujih je tista, ki se je na gornjem Štajarskem primerila 17. dne t. m. blizu Marija-celja, ko je ob 5. uri popoldne več ljudi od nekega pogreba šlo domú. S hriba Gölle se vsuje plaz in zagrebe 15 ljudi ter neko kajžo, ki je pod hribom stala, vrže v dolino, ž njo vred pa odtrga 80letni gozd tako, da ni zdaj ne sledú ne tirú, kje je poprej gozd bil. 6 oralov zemlje na dolgo in široko je po plazovini pokrito. Ljudje so hiteli nemudoma na pomoč, razkopavali sneg, da bi nesrečnike smrti rešili; al še le drugi dan (18. dne t. m.) na večer so našli dva mrtva, drugih še ne; večidel hišnih očetov.*

* *Da je žganje strup človeku, priča prav očitno dežela Galicija, kjer so posebno Poljci „šnopsarji“ prve vrste. Po natančnih statističnih izkazkih je bilo leta 1874. v Galiciji 23.269 žganjarij (šnopsarij), tedaj na vsacih 233 ljudi po ena. S številom teh žganjarij se popolnem vjema število mrtvih na leto. V tistih okrajih, kjer je največ žganjarij, je izmed 20 prebivalcev eden umrl. Al ni to strašansko dokaz, da je žganje smrten strup človeku?*

Naši dopisi.

Iz Rusije 20. jan. —η.— „Parturiunt montes, nascitur ridiculus mus“ bi se lahko reklo ob Angleškem parlamentu, ki so ga poslednji četrtek odprli, cele tri tedne poprej, nego je to navadno. Vladni Angleški listi so trobili po svetu, da ministerstvo ima važne predloge predložiti parlamentu; govorili so o 10 milijonih funtov šterlingov, katere bo ministerstvo tirjalo za priprave na vojsko; celó cesarica-kraljica je začela pisariti vojna pisma in hoditi zajutrkovat k svojim ministrom; zbirali so se razni metingi, ki so ministerstvo izpodbujali z resolucijami, da se postavi krepko na noge na ohrambo Angleško-turških interesov, a tudi vladni protivniki so sklicovali metinge, ki so kovali unim resolucije, Gladšton se je oglasil v nekem pismu, da „bo povzdignil svoj glas v parlamentu“; — no! parlament so odprli, in kaj je iz vsega tega? Gladšton in Derby sta drug drugemu povedala, da sta drug z drugim popolnem zadovoljna! Čemu so tedaj Angleži do 17. januarija toliko šumeli? Najbržeje so le hoteli razporežiti muskule svetá k smehu, katerega so hoteli

*) Navadno ne prinašajo „Novice“ pesem več, al to šaljivko so rade vzele poslano jim od gospodarja Antona Grabiča iz Štajarskega, katerega mnogi čitatelji naši še dobro poznajo iz onih „boljih“ časov, ko se je več pelo ko politikovalo. „Predpustnice“ pevec, ki se ni v šoli učil pesmi skladati, ne tekmečuje za pesniško slavo, njegov namen je bralcem našega lista napraviti par veselih hipov, in dvomiti ni, da se vrlemu možu to posreči. Vred.